

2. NEDJELJA KROZ GODINU 17.1.2021.

NAŠLI SMO MESIJU...

Gdje stanuješ Gospodine? (Iv 1,35-42)

Prošli su božićni blagdani. Krist je među nama rođen, to smo iskazali slavljinama i slikama. Gdje je on sada? Gdje stanuješ Gospodine? Ostaje trajno pitanje. Isto tako je pitanje, tko je on za nas? Je li on za nas Mesija? Što mi danas mislimo tko je On? Krist, Mesija? Objavljenje cijelom čovječanstvu po trojici mudraca koji predstavljaju mudrost i religije svijeta, koji su pronašli Mesiju. Došao je Mesija da bude s nama kao mi. Utjelovio se i bit će sa svim ljudima. Bit će u svim ljudima. I sad se postavlja pitanje svakome od nas, svakome čovjeku danas: Je si li pronašao svoga Mesiju, svoga Spasitelja?

Bez toga pronalaska ostaje se u trajnom lutanju i traženju. Čovjek mora naći svojeg Mesiju ako želi živjeti smišljeno i usmjeriti se prema budućnosti. Možda smo još u lutanju i traženju. Svako traženje je bolje od prepuštanja mrtvilu i bez interesu. Ljudi su se uvijek zbunjivali tko je Isus. Ili ga nisu prepoznali jer je njihov 'susjed' ili jer je rođen u ovome ili onome gradu ili regiji koja nam nije znana i slavna. I ta sudbina vječno prati Isusa, ali i sve nas ljude. Nisu to neki drugi koji se zbunjuju. To smo mi. Svi mi. I danas mi bacamo krivicu na druge što ne prepoznamo Mesiju. Ipak odgovornost leži u nama samima. Mi smo zatrpani mnogim manje važnim stvarima pa nam one smetaju da prepoznamo 'Najvažnije', Spasitelja, Mesiju. Odgovornost je na svakome od nas. On je među nama. On hoće svoje prebivalište u nama.

Apostoli su pronašli Mesiju i slijedili ga. Oni su u njemu našli ono za čime je njihova dubina čeznula. U Njem su prepoznali svoje ostvarenje i svoje ispunjenje. Mesija je ispunjenje budućnosti. Ali upoznavanje Mesije uvijek zahtjeva i odricanje i predanje njegovom 'projektu'. Mesija je uvijek osoba i 'projekt'. Ne može se prihvatiti Mesiju a ne prihvaćati njegov put ispunjenja. Isto tako nam je pouka da nas neka prijateljska ruka treba dovesti do 'Mesije'. Boga se otkriva i prepoznaje u prijateljskom ozračju, ambijentu. "Gdje stanuješ Gospodine?" Nije pitanje usmjereno na stambeno mjesto. Ne radi se o pitanju gdje mu je adresa. Za Izraelce Bogu je mjesto na nebu (Ps 103,3), sad se Bog nastanjuje u ljudima i među ljudima. Postati kuća Božja znači postati Božje prebivalište. To je cilj Utjelovljenja i naše svijesti.

Čovjek je najsvetiji Božji hram. Čovjek je mjesto gdje stanuje Mesija. To su shvatili apostoli i to shvaćaju oni koji su prepoznali Isusa Krista. To Isus otkriva Samaritanki (Iv 4,23). On također precizira svojim učenicima: Ostanite u meni i ja ću ostati u vama" (Iv 15,4). Često se misli da su crkve kuće Božje, pa se zaboravlja da su ljudi živi Božji hramovi. Bog hoće u čovjeku stanovati prije svih sagrađenih hramova. Samo je čovjek njemu sličan. Mjesto Isusovo i mjesto Božje ne treba skrivati u nepoznanice i skrivenost. Bog hoće biti u najdubljoj čovjekovoj stvarnosti, hoće prebivati u svakom ljudskom biću. Mogli bi reći da Bog prožima sva stvorenja, a na poseban način je u čovjeku prisutan. Sva druga stvorenja su Božji znakovi, a čovjek je Božje prebivalište. Radi Božjeg prebivališta u čovjeku čovjek je religiozan – traži Boga – po svojoj strukturi i prije nego mu 'radi' pamet.

Vjera u Boga je čovjekova unutarnja otvorenost na svoju 'potrebu'. Bog je čovjekova 'potreba' da razumije i da živi. Tko ne prepozna Boga u sebi vrlo će ga teško prepoznati u drugim bićima. Svi drugi hramovi su ljudske rukotvorine, a čovjek je Božja rukotvorina. Zato nas veliki duhovni učitelji (mistici) uče da se vratimo svojoj dubini i tu osjetimo božanski život. Ako u sebi ne otkrijemo božanstvenost, (vrijednost) vrlo teško će ju pronaći bilo gdje u svijetu. Zato se i kaže da u svakome od nas u dubini drijema naša sreća. Drugi nam pomažu da ju prepoznamo u sebi i njima. Potrebno je tražiti i naći Mesiju. Ne treba bježati od sebe u tome traženju. Istina, mi smo slabi ljudi, ali Isus se utjelovio za slabe ljude da ih uzdigne. Uza svu našu slabost i grješnost ipak mi ostajemo slika Božja.

fra Roko Bedalov, župnik

2. NEDJELJA KROZ GODINU

1. ČITANJE: 1 Sam 3, 3b-10. 19

Govori, Gospodine, sluga tvoj sluša!

U one dane:

Samuel je spavao u svetištu Gospodnjem, ondje gdje je bio Kovčeg Božji. Tada Gospodin zovnu Samuela. On odgovori: „Evo me!“ I otrča k Eliju i reče: „Evo me! Ti si me zvao!“ A Eli reče: „Ja te nisam zvao. Vrati se i spavaj!“ On ode i leže.

I Gospodin opet zovnu Samuela. Samuel usta, ode k Eliju i reče: „Evo me! Zvao si me!“ A Eli odgovori: „Ja te nisam zvao, sine moj! Vrati se i spavaj!“ Samuel još nije poznavao Gospodina, još mu ne bijaše objavljena riječ Gospodnja.

I Gospodin zovnu Samuela po treći put. On usta, ode k Eliju i reče: „Evo me! Zvao si me!“ Sada Eli razumje da je Gospodin zvao dječaka. Zato reče Samuelu: „Idi i lezi; ako te zovne, ti reci: 'Govori, Gospodine, sluga tvoj sluša.'“ Samuel ode i leže na svoje mjesto.

I dođe Gospodin i stade i zovnu kao prije: „Samuele! Samuele!“ A Samuel odgovori: „Govori, sluga tvoj sluša.“

Samuel je rastao, a Gospodin je bio s njim i nije pustio da ijedna od njegovih riječi padne na zemlju.

PRIPJEVNI PSALAM (Ps 40)

Evo dolazim, Gospodine, vršiti volju tvoju!

Uzdah se u Gospodina uzdanjem silnim
i on se k meni prignu i usliša vapaj moj.

U usta mi stavi pjesmu novu,
slavopoj Bogu našem.

Žrtve i prinosi ne mile ti se,
nego si mi uši otvorio;
paljenicâ ni okajnicâ ne tražiš.

Tada rekoh: „Evo dolazim!

U svitku knjige piše za mene:

Mmilje mi je, Bože moj, vršiti volju tvoju,
Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.“

Pravdu ću tvoju navještat u zboru velikom,
i usta svojih zatvoriti neću,
Gospodine, sve ti je znano.

2. ČITANJE: 1 Kor 6, 13c-15a. 17-20

Tijela vaša udovi su Kristovi.

Braćo:

Ne tijelo bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu! Tã Bog koji je Gospodina uskrisio i nas će uskrisiti snagom njegovom. Ne znate li da su tijela vaša udovi Kristovi? Tko prione uz Gospodina, jedan je duh. Bježite od bludnosti! Svaki grijeh koji učini čovjek, izvan tijela je, a bludnik griješi protiv svojega tijela. Ili zar ne znate? Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, te niste svoji. Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga u tijelu svojem!

EVANĐELJE: Iv 1, 35-42

Vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega.

U ono vrijeme:

Stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: „Evo Jaganjca Božjega!“ Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: „Što tražite?“ Oni mu rekoše: „Rabbi“ - što znači: „Učitelju - gdje stanuješ?“ Reče im: „Dođite i vidjet ćete.“ Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura.

Jedan od one dvojice koji su čuvši Ivana pošli za Isusom bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: „Našli smo Mesiju!“ - što znači „Krist – Pomazanik“. Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: „Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!“ - što znači „Petar – Stijena“.

MOLITVA VJERNIKA

Izrecimo svoje molitve svemoćnome Gospodinu, koji nas je pozvao da mu služimo bez straha. Recimo zajedno:

Gospodine, usliši nas!

1. Obdari, Oče, svoju Crkvu Duhom Svetim da u svim prilikama i neprilikama prepoznaje tvoje znakove te navješćuje tvoje ime svakome stvorenju, molimo te.
2. Pomozi, Gospodine, službenicima svoje Crkve u vjerodostojnom življenju Kristova evanđelja, molimo te.
3. Prosvjetluj, Bože, ljude u politici i sve one kojima je povjerena briga za opće dobro da se uvijek zalažu za pravедnost i mir, molimo te.
4. Očituj, Gospodine, sim ljudima svoju istinu da spoznaju Krista kao donositelja vode žive i jedinoga Spasitelja svijeta, molimo te.
5. Očisti, Oče, ovu svoju zajednicu, sabranu na euharistijsku žrtvu, od svake ljage zla i grijeha da u poniznosti srca bude slušateljica i vršiteljica tvoje riječi, molimo te.
6. Pridruži, Gospodine, svojoj nebeskoj Crkvi našu pokojnu braću i sestre da ti se klanjaju bez prestanka, molimo te.

Nebeski Oče, ti si nam u svome Sinu darovao istinu i život i pokazao nam pravi primjer vršenja tvoje svete volje. Poslušaj milostivo naše prošnje i daj nam odvažnosti da budemo trajno otvoreni vodstvu tvoga Duha. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Svete mise kroz tjedan služiti ćemo po sljedećim nakanama:

Ponedjeljak: 7.00: Za zdravlje Zvonke (ž)
(18.1.21.) 19.00: Za obitelj Bašić

Utorak: 7.00: + Šime Datković i ostali iz obitelji
(19.1.21.) 18.00: Na nakanu
19.00: Za štovatelje sv. Antuna
Molitvene nakane u čast sv. Antuna

Srijeda: 7.00: Za obitelj Bašić
(20.1.21.) 19.00: + Mario Akmadžić

Četvrtak: 7.00: + Braća, roditelji i dobrotvori našega reda
(21.1.21.) 19.00: + Iz obitelji Ivanković

Petak: 7.00: + Marija i Eduard Čižmek
(22.1.21.) 19.00: Kumulativne

Subota: 7.00: + Ivan Curić i ostali iz obitelji
(23.1.21.) 19.00: + Karlo i Evica Maurman

Nedjelja: 7.00: Na nakanu
(24.1.21.) 8.00: + Marica i Ćiro Gale
9.00: + Ivan i Mila Bago
10.00: Na nakanu
11.00: Za župu i župljane
12.00: + Bernarda Klepac
18.00: Na nakanu
19.00: + Andrija i Jela Rašić

Obavijesti:

Blagoslov obitelji

Još smo u blagoslovu obitelji. Svima koji su se prijavili doći ćemo narednih dana uz telefonsku najavu. Molimo vjernike za strpljenje jer ima dosta prijava.

Sv. Antune, moli za nas

Svakog utorka navečer u 19.00 sati slavimo svetu misu za sve žive i pokojne štovatelje sv. Antuna.

POMOĆ ŽRTVAMA POTRESA

Dragi župljani, vjernici i svi ljudi dobre volje! Na valove dobrote koji su pokrenuli cijelu domovinu u pomoći Sisku, Petrinji i Glini uključili smo kao župna zajednica. Već smo donirali crijepljivost za popravak nekoliko obiteljskih kuća, volonteri su bili u sisačkom caritasu, obitelj Ivanković je zahvaljujući preporukama pronašla velikog donatora koji im gradi kuću.

Sada ćemo naše donacije usmjeriti na pomoć obitelji Tominić iz naselja Greda kraj Siska. Kuću su naslijedili i renovirali kroz kredite. Žive s bakom i dvoje djece od 5 i 11 godina. Odlučili smo kao župa pomoći ovoj obitelji da raščisti ruševinu te obnovi svoju kuću. Svojom donacijom pomažete da obitelj Tominić što prije iz privremenog kamp kontejnera useli u svoju kuću. Vaše donacije možete uplatiti na žiro račun naše župe:

IBAN HR9823400091110194699
SWIFT (za uplate iz inozemstva): PBZGHR2X
Župa sv. Antuna Padovanskog
Sveti Duh 31
Zagreb
Opis plaćanja: "Za obitelj Tominić"

Svima od srca hvala, neka vas dobri Bog blagoslovi, a posebno ovu obitelj kao i sve nastradale u potresu!

Molitvena osmina za jedinstvo kršćana (18. do 25. siječnja)

Ostanite u mojoj ljubavi i donosit ćete mnogo roda

(Usp. Iv 15, 1-17)

Molitvena osmina za jedinstvo kršćana u sjevernoj se Zemljinoj hemisferi tradicionalno slavi od 18. do 25. siječnja. Te je datume još 1908. predložio o. Paul F. Wattson kako bi obuhvatio razdoblje između blagdana Katedre svetoga Petra (nakon liturgijske reforme u katoličkoj crkvi slavi se 22. veljače) i blagdana Obraćenja svetoga Pavla. Ta dva datuma stoga imaju i svoja simbolična značenja. Prvi datum naznačuje cilj molitve: svo kršćanstvo u zajedništvu s apostolskim prvakom sv. Petrom, a drugi datum ukazuje na način ili metodu kojom je jedino moguće postići taj cilj: temeljito obraćenje Kristu svakog kršćanina, u svim kršćanskim zajednicama, obraćenjem kakvo je npr. bilo ono sv. Pavla kod Damaska.

Tekstove za svjetsku Molitvenu osminu za jedinstvo kršćana 2021. pripremila je zajednica monahinja iz Grandchampa. Odabrana tema „Ostanite u mojoj ljubavi i donosit ćete mnogo roda“ temelji se na Ivanovom evanđelju (usp. Iv 15, 1 – 17) i podudarna je pozivu zajednice u Grandchampu na molitvu, pomirenje i jedinstvo u Crkvi i u ljudskoj obitelji.

Isus je rekao učenicima: „Ostanite u mojoj ljubavi“ (Iv 15, 9). On ostaje u Očevoj ljubavi (Iv 15, 10) i ne želi ništa drugo nego podijeliti tu ljubav s nama: „Vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga (Iv 15, 15b). Mi se ucjepljujemo u trs koji je sam Isus, i Otac biva naš vinogradar koji nas njeguje kao što vinogradar njeguje trs, da bismo rasli. Time je opisano ono što se događa u molitvi. Središte našega života je Otac, koji naš život poravnava i upravlja prema sredini. On nas njeguje i ozdravlja te ozdravljeni čovjek iskazuje Ocu čast i slavi Oca.

Iako mi kao kršćani ostajemo u ljubavi Kristovoj, mi također istovremeno živimo u stvorenju koje jeca dok čeznutljivo iščekuje izbavljenje (usp. Rim 8). U svijetu doživljavamo zlo trpljenja i konflikta. Solidarnošću s onima koji pate dajemo da kroz nas struji Kristova ljubav. Uskrsno otajstvo donosi u nama roda, ako svojoj braći i sestrama iskazujemo ljubav i hranimo nadu u svijetu.

Duhovnost i solidarnost nerazdvojivo su povezane jedna s drugom. Ostanemo li Kristu, primamo snagu i mudrost, da se borimo protiv nepravednih i tlačiteljskih struktura, da se prepoznamo kao braća i sestre unutar jedne ljudske obitelji i da stvaramo novi način

življenja, koji će biti prožet poštivanjem svega stvorenja Božjeg i našim zajedništvom s njime.

Sažetak životnog pravila koji sestre iz Grandchampa zajedno recitiraju svakoga jutra, počinje riječima „Moli i radi, da dođe Kraljevstvo Božje“. Molitva i svakodnevnica nisu dvije odvojene stvarnosti, one trebaju biti povezane jedna s drugom. Sva naša iskustva trebaju postati mjestom našega susretanja s Bogom.

Iz knjižice: *Molitva za jedinstvo kršćana u molitvenoj osmini i tijekom cijele 2021. godine*
Jure Zečević, OCD

Sv. Antun opat
(17. siječnja)

Sv. Antun Pustinjak život je posvetio pustinjačkom načinu života. Smatra ga se ocem redovništva. Slava je sv. Antuna Pustinjaka u tome što je pošao najljepšim putem, a to je put kojim se Krist slijedi izbliza u evanđeoskim savjetima i siromaštvu, čistoći i poslušnosti.

Križ u obliku „T“ (tau) koji se često susreće u kršćanskoj ikonografiji i umjetnosti potječe upravo od ovoga sveca. Prikazuju ga kao bradatog starca sa štapom čija je ručka u obliku slova „T“ (tau). „Tau“ se javlja u plavom i bijelom i na ramenu njegova ogrtača. Zbog toga je taj križ poznat i kao „egipatski križ“, a aleksandrijski su ga kršćani prihvatili kao svoj znak i simbol besmrtnosti.

Čitava Crkva mu svake godine slavi spomendan, a i u puku je jedan od najomiljenijih svetaca. Svoju popularnost dijelom zahvaljuje svom životopiscu - svetom Atanaziju, ali o njemu su pisali i najveći sveti oci: Jeronim i Augustin.

Rođen je u bogatoj obitelji, u Herakleopolisu u gornjem Egiptu, gdje je odrastao u blagostanju. Kad je navršio 18 godina, roditelji su mu umrli, i trebao je kao najstariji preuzeti upravljanje kućanstvom i uzdržavanje maloljetne sestre. Ipak, odlučio je napustiti svjetovno učvršćen riječima Svetog pisma: "Hoćeš li biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu." (Mt. 19,21).

Antun je sve razdijelio siromasima, a sestru je na odgoj povjerio u djevojački dom, a on se posvetio asketskom životu.

Sljedećih petnaestak godina je proveo proučavajući učenja raznih pustinjaka i asketa koji su bili posvuda raspršeni. Živio je u blizini svog rodnog grada i bavio se fizičkim poslovima kako bi zaradio samo za osnovne životne potrebe, a sav višak davao je sirotinji.

Često je molio, jer je naučio da nasamo valja moliti bez prestanka, a kod čitanja Svetog pisma bio je tako pozoran da mu ništa od napisanog ne bi izmaklo. Svi žitelji sela i čestiti ljudi voljeli su ga - bilo kao sina, bilo kao brata.

Osjetivši da mu se bliži smrt, sv. Antun Pustinjak naredio je svojim učenicima, da kad se to dogodi, njegove zemaljske ostatke polože u neobilježen grob.

Njegovi učenici, bili su mladi ljudi koji su za njim pošli u pustinju jer su htjeli da im on postane učiteljem duhovnog života. Antun je tako, i ne htijući, postao predvodnikom redovništva.

Prikaz njegovog života, opisan u djelu "Život svetog Ante Pustinjaka" svetog Atanazija, koji opisuje osobnost čovjeka koji odricanjem od svjetovnog raste u svetosti i kao takav se pretvara u kršćanski uzor. Mnoge se njegove riječi mogu pronaći i u zbirci "Život i izreke pustinjskih otaca".

Posljednje godine života proveo je u borbi za pravovjerje protiv Arijevog krivog učenja. Umro je 356. godine u dobi od 105 godina.